

Kjeld Rahbæk Møller, Folketingets forhandlinger, sp. 1622:

»... er det de almindelige, lovlige skatteregler, der er fulgt.«

Det er altså landets statsminister, der konstaterer, at reglerne er fulgt.

Når hr. Peter Duetoft spørger, hvad man ved og ikke ved, og siger, at man ikke kender noget til skatteministerens viden, vil jeg igen henvise til det, som Frank Poulsen har gjort sig store anstrengelser for at beskrive ganske klart i beretningen. På side 683 citerer Frank Poulsen, hvad vidnerne har sagt, og konstaterer, at der har været kvalificerede drøftelser mellem topembedsmænd fra flere ministerier og en repræsentant for Kammeradvokaturen samt med inddragelse af flere ministre om, at Sparekassen Nordjylland havde fået et fradrag på 173 mio. kr. Retspræsidenten siger i klare vendinger om dette, at det er ubetinget, og at alle medvirkende måtte være fuldt på det rene hermed. Frank Poulsen siger altså, at skatteministeren har vidst, at der var tale om et ubetinget fradrag, og det er præcis det, denne sag drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg fandt hr. Kai Dige Bachs indlæg meget interessant, for det er jo i modstrid med dagsordensforslaget. Mens den taler om standret, taler hr. Kai Dige Bach om videre undersøgelser.

Mens det var i øvrigt hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg, der bragte mig herop. Hr. Anders Fogh Rasmussen kom med tre forklaringer. Dem har vi hørt før, og dem anfægter jeg ikke; men jeg anfægter hans konklusion, for den gik nemlig uden om sagen. Sagen er, at der er skattemæssig identitet i de to sager. Der er ingen, der har påstået, at forholdene i øvrigt var ens, men derimod at der er skattemæssig identitet: at der er givet et fradrag i et tilfælde, hvor der ikke skete fusion, og hvor der derfor ikke var hjemmel til det, og her tyder alt på, at der var parallelitet.

Så vil jeg lige føje til, at når Bikuben ikke beder om fradraget, forinden handelen bliver sluttet, skyldes det, at man er vant til at få fradraget. Det er sket i alle fusionssager, og så er man ikke opmærksom på, at man måske kan komme i knibe i denne sag.

Men jeg er i øvrigt glad for, at hr. Anders Fogh Rasmussen gav tilsagn om, at han godt ville være med til at undersøge sagen. Det synes

jeg er godt og vigtigt. Jeg vil godt understrege, at for os drejer det sig ikke om at udtynde sagen om Himmerlandsbanken; men når Frank Poulsen antyder, at der har været præcedens, kan vi ikke vurdere sagen uden at kende denne præcedens.

Og endelig til hr. Thor Pedersen, der siger, at vi har fået et svar fra statsministeren den 10. november 1993 om, at det var rigtigt: Ja, vi har altså desværre lært, at nogle af de svar, vi får, mildest talt ikke er fyldestgørende. Det er et af de problemer, vi skal have belyst i den undersøgelse, der kommer nu: Har hele sagen været så dårligt oplyst?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der kan uden tvivl opremses et uendeligt antal forskelle mellem Bornholmerbanksagen og Spar Nord-sagen. Hr. Anders Fogh Rasmussen har nævnt nogle, hr. Thor Pedersen har nævnt nogle, og jeg kan nævne flere.

Der var jo også den geografiske forskel. Sagen mellem Bikuben og Bornholmerbanken var en sag mellem et københavnsk pengeinstitut og en bornholmsk bank, mens sagen i Nordjylland handlede om et nordenfjords pengeinstitut og et søndenfjords område – et område, hvor både fru Kirsten Jacobsen og skatteministeren var valgt. Det kan også have gjort, at sagen har fået sin egen særlige dramatik. Det kan jeg ikke vide, men det kunne have været en medvirkende årsag.

Det, vi er interesserede i, er at se, hvilke ligheder der er mellem de to sager. Det er jo det, der er interessant, for det er lighederne, der har fået embedsmændene til at mene, at de også kunne bruge den model, som var anvendt i Bornholmerbanksagen, i Spar Nord-sagen. Vi er interesserede i at se, hvilke ligheder der er. Det giver Frank Poulsens undersøgelse intet svar på, og derfor skal vi have det undersøgt efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har spørgsmålet om skattefradrag i forbindelse med finanskrak altså været diskuteret hedt og intenst i over et år, og alligevel er hr. Thor Pedersen ikke i stand til herfra at give en garanti for, at der ikke er foregået uregelmæssigheder eller lignende ting i den forrige regerings tid. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt, og jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at hr. Anders Fogh Rasmussen omhyggeligt und-